

ข่าวเตือนภัยการเกษตร

ฉบับที่ 1 เดือนเมษายน 2569

ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร การระบาดของศัตรูพืชและสัตว์ในจังหวัดพัทลุง

เพลี้ยไก่อ้แจ้ทุเรียน

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Allocaridala maleyensis*

วงศ์ : Psyllidae

อันดับ : Homoptera

ลักษณะการเข้าทำลาย

ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยเพลี้ยไก่อ้แจ้ดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบอ่อนของทุเรียน ทำให้ความเสียหายให้กับทุเรียนอย่างมาก ทำให้ใบอ่อนเป็นจุดสีเหลือง ไม่เจริญเติบโต เมื่อระบาดมากๆ จะทำให้ใบหงิก งอ และถ้าเพลี้ยไก่อ้แจ้เข้าทำลายในช่วงที่ใบอ่อนยังเล็กมาก ใบยังไม่คลี่ออกจะทำให้ใบแห้งและร่วง ตัวอ่อนของแมลงชนิดนี้ จะขับสารเหนียวสีขาวออกมาปกคลุมใบทุเรียนเป็นสาเหตุให้เกิดเชื้อราตามบริเวณ ที่สารชนิดนี้ถูกขับออกมา ระยะตัวอ่อน เป็นระยะที่แมลงชนิดนี้ทำความเสียหายมากที่สุด นอกจากนี้ แมลงชนิดนี้ทำความเสียหายให้กับทุเรียนพันธุ์ชะนีมากที่สุด

แนะนำวิธีการป้องกันกำจัด ดังนี้

1. วิธีกล วางกับดักกาวเหนียวสีเหลือง 80 กับดัก/ไร่ ในระยะแตกใบอ่อน เพื่อล่อตัวเต็มวัยออกมาทำลาย
2. เขตกรรม ทำให้ทุเรียนออกใบอ่อนพร้อมกันโดยการฉีดยูเรีย (46-0-0) ละลายน้ำอัตราส่วน 200 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร
3. ชีววิธี

- อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติเพลี้ยไก่อ้แจ้ เช่น แมลงช้างปีกใส ต่อหลวง ต่อรัง แมงมุม ตัวง่า ตัวห้า

- ใช้เชื้อราบิวเวอเรีย อัตราส่วน 1 กิโลกรัมต่อน้ำ 40 ลิตร

- ฉีดสารสกัดสะเดา อัตราส่วน 60 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร

4. การใช้สารเคมี

- กลุ่ม 1 คาร์บาริล 85% WP อัตรา 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

- กลุ่ม 3 แลมป์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 40 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร (สารในกลุ่ม 3 ไม่ควรใช้ติดต่อกันเกิน 2 ครั้ง)

- กลุ่ม 4 ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร, อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร, ไทอะมีทอกแซม 25% WG 8 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

ควรพ่นสารเมื่อตรวจพบเพลี้ยไก่อ้แจ้ในช่วงแตกยอดอ่อน โดยสำรวจแปลงละ 15-20% ของจำนวนต้นทั้งหมด ต้นละ 5 ยอด พ่น 2 ครั้ง ห่างกัน 14 วัน

ข่าวเตือนภัยการเกษตร

ฉบับที่ 2 เดือนเมษายน 2569

ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร การระบาดของศัตรูพืชและสัตว์ในจังหวัดพัทลุง

ด้วงกุหลาบกินใบปาล์ม

ชนิดของด้วงกุหลาบ

ด้วงกุหลาบมีทั้งหมด 2 ชนิด คือ ชนิดสีน้ำตาล (Garden Beetle) และชนิดสีดำ (Blister Beetle) แต่ส่วนใหญ่จะพบเป็นชนิดสีน้ำตาล โดยทั่วไปมีขนาดลำตัวประมาณ 0.5-1 เซนติเมตร ขยายพันธุ์โดยการวางไข่ตามสนามหญ้า ตัวอ่อนจะกินรากหญ้าเป็นอาหาร จนกระทั่งตัวโตเต็มวัย จึงจะออกมากัดกินใบกุหลาบ และพืชอื่นๆ อย่าง ใบปาล์มน้ำมันอ่อนเป็นอาหารในเวลากลางวัน โดยจะสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจนที่ตาของแมลงชนิดนี้ว่า จะมีสีแดงเข้ม

วิธีการกำจัดด้วงกุหลาบ

หากเป็นพื้นที่บุกเบิกและปลูกใหม่ โดยที่รากของต้นปาล์มน้ำมันยังไม่สามารถดูดซึมน้ำอาหารทางรากได้ เกษตรกรจะต้องใช้วิธีฉีดพ่นยาฆ่าแมลงทุกๆ 4-7 วัน และต้องหมั่นเดินตรวจสอบทุกวัน แต่หากเป็นรากของต้นปาล์มน้ำมันที่สามารถดูดซึมน้ำอาหารทางรากได้แล้ว ให้ใช้ยาฆ่าแมลงชนิดฟูราดาน 3% หรือ 5% โรยรอบโคนประมาณต้นละ 1 ช้อนแกง ซึ่งรากปาล์มน้ำมันจะใช้เวลาในการดูดซึมน้ำอยู่ได้นานประมาณ 30 วัน และการโรยด้วยยา ฆ่าแมลงชนิดฟูราดาน ถือเป็นวิธีการกำจัดด้วงกุหลาบที่ได้ผลดีที่สุด

ด้านเกษตรกรก็ต้องหมั่นตรวจสอบทุกวันเช่นกัน เพราะโดยนิสัยของด้วงกุหลาบหากลงกัดกินใบปาล์มน้ำมันอ่อนในแปลงใดแล้ว มันจะชักชวนกันมาเป็นจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ และหากไม่รีบดำเนินการกำจัด ต้นปาล์มน้ำมันก็จะโทรมและตายหมดทั้งแปลง อย่างไรก็ตาม หากปาล์มน้ำมันอายุเกิน 2 ปี ไปแล้วด้วงกุหลาบก็จะไม่บุกไปกัดกินต้นปาล์มน้ำมันดังกล่าวอีก เพราะมันจะไม่ชอบใบที่แก่แล้ว

ข่าวเตือนภัยการเกษตร

ฉบับที่ 3 เดือนเมษายน 2569

ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร การระบาดของศัตรูพืชและสัตว์ในจังหวัดพัทลุง

โรคลำต้นเน่าในปาล์มน้ำมัน

โรคลำต้นเน่าในปาล์มน้ำมัน จากเชื้อราการ์โนเดอร์มา

- ทางใบล่างหักพับทั้งตัวห้อยลงรอบ ๆ ลำต้น ทางยอดที่ยังไม่คลี่ มีจำนวนมากกว่าปกติ ในขณะเดียวกันพบว่าภายในลำต้นปาล์มน้ำมันถูกทำลายไปถึง 50%
- เมื่ออาการรุนแรงขึ้น ทางล่างจะค่อยๆ แห้งตายลูกกลมจนถึงยอด ต้นปาล์มน้ำมันจะตายหลังจากแสดงอาการ 2-3 ปี
- เชื้อสาเหตุสร้างดอกเห็ดลักษณะคล้ายพัด มีสีน้ำตาลขอบสีขาว ผิวด้านบนเรียบเป็นมัน คล้ายทาด้วยแลคเกอร์ ผิวด้านล่างมีสีขาวขุ่น เต็มไปด้วยรูเล็ก ๆ ซึ่งเป็นที่สร้างสปอร์สีน้ำตาลเป็นผงละเอียด ภายในลำต้นเกิดผลสีน้ำตาลขอบแผลไม่เรียบมีสีน้ำตาลเข้ม รากมีลักษณะเปราะหักง่าย เนื้อเยื่อภายในรากฟูเปื่อยร่วนเป็นผง

วิธีป้องกันกำจัด

1. หมั่นสำรวจแปลงเพื่อสังเกตอาการของโรค โดยเฉพาะแปลงที่เคยมีประวัติการเกิดโรคในพื้นที่
2. ทำความสะอาดแปลง เช่น กิ่งจัดตอปาล์มเก่า วัชพืช หรือพืชอาศัยอื่น ลดการสะสมของเชื้อในธรรมชาติ และจัดการระบบระบายน้ำให้ดี
3. ทำความสะอาดเครื่องมือทางการเกษตรก่อนนำไปใช้
4. บำรุงปาล์มให้แข็งแรง ใส่ปุ๋ยอินทรีย์ผสมกับเชื้อไตรโคเดอร์มา อัตราเชื้อสด 1 กิโลกรัม รำละเอียด 4-10 กิโลกรัม และปุ๋ยอินทรีย์ 50-100 กิโลกรัม ไร่ไปหว่านรอบทรงพุ่ม 3-6 กิโลกรัมต่อต้น ในช่วงที่มีความชื้นสูง หรือรองก้นหลุมก่อนปลูก 100 กรัมต่อหลุม
5. เมื่อพบดอกเห็ดเจริญเติบโตขึ้น ให้นำไปทำลายทิ้งนอกแปลงทันที และตากเนื้อเยื่อที่ถูกทำลายออก ทาด้วยเชื้อไตรโคเดอร์มา หรือใช้สารเคมีกำจัดเชื้อรา
6. ราวหรือพ่นบริเวณรอบโคนต้นที่เกิดโรค และโดยรอบอย่างสม่ำเสมอด้วยเชื้อไตรโคเดอร์มา โดยผสมเชื้อสด 1 กิโลกรัม ต่อน้ำ 20-100 ลิตร
7. ขุดหลุมบริเวณรอบโคนต้นที่เกิดโรคให้ลึกมากพอที่จะป้องกันการแพร่ระบาดไปสู่ต้นใกล้เคียง

ข่าวเตือนภัยการเกษตร

ฉบับที่ 4 เดือนเมษายน 2569

ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร การระบาดของศัตรูพืชและสัตว์ในจังหวัดพัทลุง

ด้วงวงเจาะต้นกล้วย

เตือนเกษตรกรที่ปลูกกล้วย เนื่องจากสภาพอากาศร้อนสลับกับ มีฝนตก สภาพอากาศเช่นนี้ อาจพบ การระบาดของด้วงวงเจาะ ต้นกล้วย ขอให้เกษตรกรหมั่นสำรวจแปลง หากพบการระบาดให้ ดำเนินการป้องกัน กำจัดตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร

ลักษณะของด้วงวงเจาะต้นกล้วย

ตัวเต็มวัยวางไข่ตามบริเวณกาบกล้วย ส่วนของลำต้นที่อยู่เหนือพื้นดินขึ้นไป จนถึงประมาณกลางต้น ตัวหนอนค่อย ๆ เจาะกัดกินเข้าไปทีละน้อยจนถึงไส้กลางของต้น มองเห็นข้างนอก รอบต้นเป็นรูพรุนทั่วไป ทำให้ต้นกล้วยตาย หากเข้าทำลายในระยะใกล้ออกปลีจนถึงตกเครือจะทำให้เครือหักพับกลางต้น หรือเหี่ยวเฉา ยืนต้นตาย

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. รักษาความสะอาดของแปลงปลูก กำจัดเศษชิ้นส่วนของ ลำต้นกล้วยที่อยู่ในแปลงปลูก ถ้าเป็นต้นกล้วยที่ตัดเครือแล้ว ให้ตัดเป็นชิ้นเล็กๆ วางกระจายให้ร่อยตัดหงายขึ้น เพื่อให้ แห้งเร็ว ไม่เป็นที่หลบซ่อนและแหล่งอาหารของตัวเต็มวัย
2. หน่อกล้วยที่ใช้ปลูกต้องปราศจากแมลง การขุดหน่อกล้วย ต้องนำออกจากแปลงปลูกในทันที ห้ามทิ้งคาหลุมไว้ หรือทิ้ง ไว้ในแปลงข้ามคืนเพื่อป้องกันการวางไข่ เมื่อขุดหน่อหรือ ตัดต้นแล้ว ควรจะใช้ดินกลบด้วยทุกครั้ง เพื่อป้องกันการเข้า วางไข่ในต้นหรือเหง้าเดิมตรงรอบแผล
3. ทำกับดักเพื่อล่อตัวเต็มวัยให้เข้ามาวางไข่ในกับดัก
 - ใช้ต้นกล้วยที่ตัดเครือแล้วมาหั่นเป็นท่อนยาว 30 เซนติเมตร แล้วผ่าครึ่งตามยาว
 - นำมาวางคว่ำ ให้ร่อยผ่าหันลงดินบริเวณใกล้โคนต้น
 - วางท่อนกล้วยกับดักในสวน จำนวน 1 ท่อนต่อระยะห่าง 10 เมตร
 - เมื่อแมลงได้กลิ่นจะดึงดูดแมลงเข้ามายังกับดัก ทิ้งไว้ 3-4 วัน หมั่นพลิกกับดักล่อเพื่อจับแมลงตัวน้อยมาทำลาย หรือ (นำออกจากบริเวณปลูก) และควรเปลี่ยนท่อนกับดัก บ่อยๆ เพราะท่อนกล้วยเก่าจะเหี่ยวและมีประสิทธิภาพลดลง

*** เทคนิคอีกอย่างที่จะใช้ให้ได้ผลดีคือ ใช้เชื้อราเมธาไรเซียม อัตรา 100 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร ฉีดลงบริเวณที่วาง ท่อนกล้วยและบนท่อนกล้วย
4. ใช้สารฆ่าแมลง พิโพรนิล 5% เอสซี อัตรา 10 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร ราดโคนต้นกล้วยสูงจากพื้นดิน 30 เซนติเมตร และรอบโคนต้น รัศมี 30 เซนติเมตร โดยรอบ วิธีนี้จะช่วย ป้องกันการเข้าวางไข่ของตัวเต็มวัย ขณะเดียวกันจะช่วย กำจัดหนอนและตัวเต็มวัยที่หลบซ่อนโคนต้นกล้วยได้

ข่าวเตือนภัยการเกษตร

ฉบับที่ 5 เดือนเมษายน 2569

ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร การระบาดของศัตรูพืชและสัตว์ในจังหวัดพัทลุง

เพลี้ยไฟมังกุด

เพลี้ยไฟมีสีเหลืองหรือน้ำตาลอ่อน มีชีวิตอยู่ได้ประมาณ 22 วัน โดยตัวเมียมีขาในเนื้อเยื่อของพืชบริเวณใกล้เส้นกลางใบ ใช้ระยะเวลา 6 - 9 วัน จะฟักเป็นตัวอ่อนเข้าไปดูดกินน้ำเลี้ยงของพืช ส่งผลทำให้ยอดอ่อน ดอกอ่อน ผลอ่อน แห้งและหลุ่ร่วง ส่งผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตมังกุด รวมทั้งผลอ่อนที่ถูกเพลี้ยไฟเข้าทำลายจนรอยแผลขรุขระสีน้ำตาลหรือเรียกว่า ผิวขี้กลาก ทำให้มังกุดราคาตกเพราะผลไม่สวย

เพลี้ยไฟเป็นแมลงประเภทปากเข็มดูด โดยใช้ปากเข็มแทงเนื้อเยื่อของพืชแล้วดูดกินน้ำเลี้ยง ดังนั้นเพลี้ยไฟ จึงเข้าทำลายได้แต่เนื้อเยื่อของพืชที่อ่อนเท่านั้น เช่น ใบอ่อน ดอก และผลอ่อน เป็นต้น เพลี้ยไฟเป็นแมลงที่มีวงจรชีวิตสั้นแต่ขยายพันธุ์แพร่ระบาดได้รวดเร็วมาก มีขนาดเล็ก หลบหลีกว่องไว ทำให้กำจัดยาก มีพืชอาศัยมาก ทำลายพืชได้หลายส่วนที่สำคัญคือมีความสามารถในการปรับตัวได้ดีทำให้ต้านทานต่อสารเคมีได้รวดเร็วเรียกว่าพวก "ตื้อยา" ง่ายนั่นเอง

แนะนำวิธีการป้องกันกำจัด ดังนี้

1. สำรวจสวนมังกุดอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง
2. อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ ได้แก่ เพลี้ยไฟตัวห้ำ และด้วงเต่าตัวห้ำ
3. ถ้าพบการระบาดไม่รุนแรงพ่นด้วยน้ำเปล่าเพื่อให้เกิดความชื้นในทรงพุ่ม หรือพ่นน้ำในระยะออก ดอกจนกระทั่งถึงติดผลอ่อนทุก 2 - 3 วัน
4. ใช้กั๊กดักกาวเหนียวขนาดใหญ่ติดตั้งในสวนมังกุดตั้งแต่มังกุดเริ่มแตกใบอ่อน (กั๊กดักกาวเหนียว สีเหลืองขนาดกว้าง 24 นิ้ว ยาว 26 นิ้ว จำนวน 4 กั๊กดักต่อต้น)
5. ในสวนมังกุดที่มีการระบาดรุนแรงควรพ่นด้วยสารเคมีกำจัดแมลง ดังนี้
 - คาร์โบซัลแฟน 20% อีซีอัตรา 50 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร
 - อิมิดาโคลพริด 10% เอสแอล อัตรา 10 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร
 - ฟิโปรนิล 5% เอสซี อัตรา 10 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร
 - ไซเพอร์เมทริน 6.25% โฟซาโลน 22.5% อีซีอัตรา 40 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร

*** การพ่นสารเคมีกำจัดแมลงให้มีประสิทธิภาพควรพ่นให้ทั่วถึงทั้งลำต้น มิเช่นนั้นแมลงจะเคลื่อนย้าย หลบซ่อนไปยังบริเวณที่พ่นไม่ถึง นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงการปล่อยของฝอยหัวฉีด และระยะเวลา การพ่นด้วย ***

แหล่งข่าว : กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพัทลุง

074-614203

www.opsmoac.go.th/phatthalung

ข่าวเตือนภัยการเกษตร

ฉบับที่ 6 เดือนเมษายน 2569

ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร การระบาดของศัตรูพืชและสัตว์ในจังหวัดพัทลุง

โรสี้ขาในมะพร้าวน้ำหอม

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศร้อน และมีฝนตก บางพื้นที่ เตือนผู้ปลูกมะพร้าวน้ำหอม ในระยะ ติดผล - เก็บเกี่ยว รับมือโรสี้ขามะพร้าวเข้าทำลายอยู่ภายใน ขั้วผล ตั้งแต่ขนาดเล็ก เมื่อแกะขั้วผลออก ด้านในของขั้ว ผลจะมีสีน้ำตาล ภายนอกผลจะพบแผลเล็กๆ สีน้ำตาล แข็ง ส่วนปลายแผลเรียวแหลม และจะปรากฏด้านใด ด้านหนึ่งของผล โดยแผลจะไม่เกิดรอบผลมะพร้าว เมื่อผลมีขนาดโตขึ้นจะเห็นแผลได้ชัดเจน ในหนึ่งทะลาย จะพบอาการเข้าทำลายของโรสี้ขาเพียงไม่กี่ผล หากไม่ ป้องกันกำจัดจะทำให้ผลมะพร้าวในฤดูถัดไปมีขนาดเล็ก ลงอย่างเห็นได้ชัด ผลเล็กลีบ จนไม่ได้ผลผลิต หากเข้า ทำลายรุนแรงผลมะพร้าวจะเสียหายและร่วงหล่น

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

ไม่สามารถพ่นสารฆ่าโรสี้ขาได้อย่างเดียวแล้วจะกำจัดได้อย่างสิ้น ซาก เนื่องจากสารฆ่าโรสี้ขาเป็นสารประเภทถูกตัวตายเท่านั้น โรสี้ขา เข้าทำลายอยู่ภายในขั้วผลมะพร้าว ทำให้การฉีดสารไม่สามารถ โดนตัวโรสี้ขาได้ ดังนั้นจึงต้องตัดทำลายจั่นช่อดอก และช่อผลของ มะพร้าวทั้งหมดจนกว่าจะไม่พบอาการลุกลาย โดย วิธีกำจัดโรสี้ขา หลังจากตัดช่อดอก และช่อผลมีหลายวิธี ดังนี้

1. นำไปฝังกลบโดยให้มีหน้าดินลึกประมาณ 50 เซนติเมตร
2. ถ่วงน้ำ โดยต้องกดให้จมน้ำทั้งหมด
3. ใส่ถุงพลาสติกดำตากแดดไว้อย่างน้อย 1 สัปดาห์
4. เผาทำลายจั่นช่อดอกและช่อผลทั้งหมด พ่นสารฆ่าโรสี้ขา อย่างน้อย 4 ครั้ง ห่างกัน 1 สัปดาห์ หลังตัดจั่นช่อดอกและช่อผลทุก ครั้งจนกว่าจะไม่พบอาการเข้าทำลายหากยังพบอาการลุกลาย ให้เปลี่ยนชนิดสารฆ่าโรสี้ขาคู่สารออกฤทธิ์ เช่น โพรพาร์โกด์ 30% WP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะมิทราซ 20% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ กำมะถันผง 80% WP อัตรา 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไพริดาเบน 20% WP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

